

Vlaams
Parlement

stuk **2293** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 25 november 2013 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

tot wijziging
van het decreet van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	11
Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media	17
Advies van de Raad van State	23
Ontwerp van decreet	31

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemeen

In de eerste plaats wordt met dit ontwerp van decreet artikel 2 van de richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten omgezet (hierna de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten).

Op grond van artikel 2 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten ziet elke lidstaat van de Europese Unie erop toe dat alle audiovisuele mediadiensten, uitgezonden door onder zijn bevoegdheid vallende aanbieders van mediadiensten, voldoen aan de regels van het rechtsstelsel dat van toepassing is op audiovisuele mediadiensten die bestemd zijn voor het publiek in die lidstaat.

In een ingebrekestelling van 21 maart 2013, waarmee een inbreukprocedure tegen België wordt gestart wegens het foutief omzetten van deze richtlijn Audiovisuele Mediadiensten, stelt de Europese Commissie het volgende: “De bepalingen van artikel 2 van de richtlijn met betrekking tot de criteria inzake jurisdictie zijn niet omgezet. Dit vormt een probleem voor de rechtszekerheid met betrekking tot de vaststelling van de aanbieders van audiovisuele mediadiensten die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen.”.

Dit ontwerp van decreet strekt ertoe om artikel 2 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten alsnog in het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna het Mediadecreet) op te nemen.

In de tweede plaats wordt met dit ontwerp van decreet artikel 153 van het Mediadecreet gewijzigd, zodat de Vlaamse evenementenregeling op een meer samenhangende wijze wordt geregeld.

In de derde plaats wordt met dit ontwerp van decreet artikel 184 van het Mediadecreet gewijzigd, waardoor een aanbieder van een etheromroepnetwerk die technisch de uitzendingen verzorgt van radio-omroeporganisaties door middel van digitale frequenties die hij verworven heeft en aldus dienstenverdelers wordt, niet beperkt is in capaciteit om radio-omroepprogramma's gratis te verdelen.

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Dit artikel voegt in hoofdstuk I van titel IV van deel III van het Mediadecreet een afdeling I in, die luidt als volgt:

“Afdeling I. Televisieomroeporganisaties die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap”.

Die nieuwe afdeling zal een nieuw artikel 150/1 bevatten, dat artikel 2 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten omzet.

Dit artikel wijzigt de nummering van de huidige afdeling I van hoofdstuk I van titel IV van deel III van het Mediadecreet in afdeling I/1.

Artikel 150/1 zal in het Mediadecreet worden ingevoegd door artikel 3 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 3

Dit artikel voegt in het Mediadecreet artikel 150/1 in, dat artikel 2 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten omzet.

Artikel 2 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten luidt als volgt:

“1. Elke lidstaat ziet erop toe dat alle audiovisuele mediadiensten, uitgezonden door onder zijn bevoegdheid vallende aanbieders van mediadiensten, voldoen aan de regels van het rechtsstelsel dat van toepassing is op audiovisuele mediadiensten die bestemd zijn voor het publiek in die lidstaat.

2. In deze richtlijn wordt onder aanbieders van mediadiensten die onder de bevoegdheid van een lidstaat vallen, verstaan:

- a) die welke overeenkomstig lid 3 in die lidstaat gevestigd zijn, of;
- b) die waarop lid 4 van toepassing is.

3. In deze richtlijn wordt een aanbieder van mediadiensten geacht in een lidstaat gevestigd te zijn in de volgende gevallen:

- a) de aanbieder van mediadiensten heeft zijn hoofdkantoor in die lidstaat en de redactionele beslissingen betreffende de audiovisuele mediadienst worden in die lidstaat genomen;
- b) indien een aanbieder van mediadiensten zijn hoofdkantoor in een lidstaat heeft, maar de redactionele beslissingen betreffende de audiovisuele mediadiensten in een andere lidstaat worden genomen, wordt die aanbieder van mediadiensten geacht gevestigd te zijn in de lidstaat waar een aanzienlijk deel van het bij de activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel werkzaam is. Indien in elk van die lidstaten een aanzienlijk deel van het bij de activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel werkzaam is, wordt de aanbieder van mediadiensten geacht gevestigd te zijn in de lidstaat waar hij het eerst met zijn activiteiten is begonnen overeenkomstig het recht van die lidstaat, mits hij een duurzame en reële band met de economie van die lidstaat onderhoudt;
- c) indien een aanbieder van mediadiensten zijn hoofdkantoor in een lidstaat heeft, terwijl beslissingen betreffende de audiovisuele mediadienst in een derde land worden genomen, of andersom, wordt hij geacht gevestigd te zijn in de betrokken lidstaat, mits een aanzienlijk deel van het bij de activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel in die lidstaat werkzaam is.

4. Aanbieders van mediadiensten waarop lid 3 niet van toepassing is, worden geacht onder de bevoegdheid van een lidstaat te vallen in de volgende gevallen:

- a) zij maken gebruik van een aarde-satellietverbinding in die lidstaat;
- b) zij maken gebruik van tot die lidstaat behorende satellietcapaciteit, hoewel zij geen gebruikmaken van een aarde-satellietverbinding in die lidstaat.

5. Indien niet volgens de leden 3 en 4 kan worden bepaald welke lidstaat bevoegd is, is de bevoegde lidstaat die waarin de aanbieder van mediadiensten is gevestigd in de zin van de artikelen 49 tot en met 55 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

6. Deze richtlijn is niet van toepassing op audiovisuele mediadiensten die uitsluitend voor ontvangst in derde landen bestemd zijn en die niet rechtstreeks of onrechtstreeks met standaardapparatuur voor de consument door het publiek in een of meer lidstaten worden ontvangen.”.

Het eerste lid van artikel 2 van de richtlijn werd al omgezet door artikel 218, paragraaf 1, eerste zin, van het Mediadecreet.

De overige leden van artikel 2 van de richtlijn moeten wel nog worden omgezet.

Dit artikel zet de leden 2 tot en met 6 van artikel 2 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten om door te bepalen wanneer een televisieomroeporganisatie onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt. Bepalende elementen voor de rechtsmachtsvraag zijn: de plaats van het hoofdkantoor, de plaats waar de redactionele beslissingen worden genomen en de plaats van tewerkstelling van het personeel. Indien deze elementen niet volstaan, wordt gekeken naar aarde-satellietverbindingen en naar satellietcapaciteit. Als laatste aanknopingspunt kan worden teruggevallen op de artikelen 49 tot en met 55 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

De tabel geeft aan hoe artikel 2 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten wordt omgezet in het Mediadecreet:

richtlijn Audiovisuele Mediadiensten	Mediadecreet
1. Elke lidstaat ziet erop toe dat alle audiovisuele mediadiensten, uitgezonden door onder zijn bevoegdheid vallende aanbieders van mediadiensten, voldoen aan de regels van het rechtstelsel dat van toepassing is op audiovisuele mediadiensten die bestemd zijn voor het publiek in die lidstaat.	Artikel 218, §1. De Vlaamse Regulator voor de Media heeft als missie de handhaving van de mediaregelgeving binnen de Vlaamse Gemeenschap (...).
2. In deze richtlijn wordt onder aanbieders van mediadiensten die onder de bevoegdheid van een lidstaat vallen, verstaan:	Artikel 150/1. §1. Een televisieomroeporganisatie valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap als ze aan een van de onderstaande voorwaarden voldoet:
a) die welke overeenkomstig lid 3 in die lidstaat gevestigd zijn, of;	1° ze is gevestigd in het Nederlandse taalgebied; 2° ze is gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en de activiteiten behoren uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap.
b) die waarop lid 4 van toepassing is.	(zie verder)
3. In deze richtlijn wordt een aanbieder van mediadiensten geacht in een lidstaat gevestigd te zijn in de volgende gevallen:	§2. Een televisieomroeporganisatie is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad als ze aan een van de onderstaande voorwaarden voldoet:
a) de aanbieder van mediadiensten heeft zijn hoofdkantoor in die lidstaat en de redactionele beslissingen betreffende de audiovisuele mediadienst worden in die lidstaat genomen;	1° het hoofdkantoor is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar de redactionele beslissingen worden genomen;

b) indien een aanbieder van mediadiensten zijn hoofdkantoor in een lidstaat heeft, maar de redactionele beslissingen betreffende de audiovisuele mediadiensten in een andere lidstaat worden genomen, wordt die aanbieder van mediadiensten geacht gevestigd te zijn in de lidstaat waar een aanzienlijk deel van het bij de activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel werkzaam is.	2° een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar het hoofdkantoor is gevestigd, terwijl de redactionele beslissingen worden genomen in een andere lidstaat van de Europese Unie; 3° een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar de redactionele beslissingen worden genomen, terwijl het hoofdkantoor gevestigd is in een andere lidstaat van de Europese Unie;
Indien in elk van die lidstaten een aanzienlijk deel van het bij de activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel werkzaam is, wordt de aanbieder van mediadiensten geacht gevestigd te zijn in de lidstaat waar hij zijn hoofdkantoor heeft.	4° het hoofdkantoor is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt, terwijl de redactionele beslissingen worden genomen in een andere lidstaat van de Europese Unie waar ook een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt;
Indien in geen van die lidstaten een aanzienlijk deel van het bij de activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel werkzaam is, wordt de aanbieder van mediadiensten geacht gevestigd te zijn in de lidstaat waar hij het eerst met zijn activiteiten is begonnen overeenkomstig het recht van die lidstaat, mits hij een duurzame en reële band met de economie van die lidstaat onderhoudt;	5° er is geen aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie dat werkt in het Nederlandse taalgebied, in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of in een andere lidstaat van de Europese Unie, maar de televisieomroeporganisatie is het eerst begonnen met het aanbieden van televisiediensten in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad overeenkomstig het recht van de Vlaamse Gemeenschap en de televisieomroeporganisatie heeft een duurzame en reële band met de economie van de Vlaamse Gemeenschap;

c) indien een aanbieder van mediadiensten zijn hoofdkantoor in een lidstaat heeft, terwijl beslissingen betreffende de audiovisuele mediadienst in een derde land worden genomen, of andersom, wordt hij geacht gevestigd te zijn in de betrokken lidstaat, mits een aanzienlijk deel van het bij de activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel in die lidstaat werkzaam is.	6° een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar het hoofdkantoor is gevestigd, terwijl de redactionele beslissingen worden genomen in een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie; 7° een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar de redactionele beslissingen worden genomen, terwijl het hoofdkantoor gevestigd is in een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie.
4. Aanbieders van mediadiensten waarop lid 3 niet van toepassing is, worden geacht onder de bevoegdheid van een lidstaat te vallen in de volgende gevallen:	§3. Een televisieomroeporganisatie die niet voldoet aan een van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap als ze aan een van de onderstaande voorwaarden voldoet:
a) zij maken gebruik van een aarde-satellietverbinding in die lidstaat;	1° ze maakt gebruik van een aarde-satellietverbinding vanuit het Nederlandse taalgebied of van een aarde-satellietverbinding vanuit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die uitsluitend behoort tot de Vlaamse Gemeenschap;
b) zij maken gebruik van tot die lidstaat behorende satellietcapaciteit, hoewel zij geen gebruik maken van een aarde-satellietverbinding in die lidstaat.	2° ze maakt gebruik van satellietcapaciteit die behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap hoewel ze geen gebruik maakt van een aarde-satellietverbinding als vermeld in punt 1°.
5. Indien niet volgens de leden 3 en 4 kan worden bepaald welke lidstaat bevoegd is, is de bevoegde lidstaat die waarin de aanbieder van mediadiensten is gevestigd in de zin van de artikelen 49 tot en met 55 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.	§4. Een televisieomroeporganisatie die niet voldoet aan een van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2 of paragraaf 3, valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap als ze gevestigd is in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad volgens artikel 49 tot en met 55 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.
6. Deze richtlijn is niet van toepassing op audiovisuele mediadiensten die uitsluitend voor ontvangst in derde landen bestemd zijn en die niet rechtstreeks of onrechtstreeks met standaardapparatuur voor de consument door het publiek in een of meer lidstaten worden ontvangen.”.	§5. Dit decreet is niet van toepassing op televisiediensten die uitsluitend bestemd zijn voor ontvangst in een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie, en die niet rechtstreeks of onrechtstreeks met standaardapparatuur voor de consument door het publiek in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of elders in de Europese Unie worden ontvangen.

Artikel 4

Dit artikel wijzigt artikel 153 van het Mediadecreet.

Artikel 153 van het Mediadecreet gaat over de evenementenregeling. De evenementenregeling houdt in dat de Vlaamse Regering een lijst opstelt van evenementen die worden geacht van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn en die, om die reden, niet op een exclusieve basis zodanig mogen worden uitgezonden dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap dergelijke evenementen niet via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving op televisie kan volgen. Voor de Vlaamse Gemeenschap is de evenementenlijst vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving (hierna het Evenementenbesluit).

Artikel 2 van het Evenementenbesluit bepaalde dat de exclusieve rechten op de evenementen die opgenomen zijn in de evenementenlijst niet zodanig kunnen worden uitgeoefend dat een belangrijk deel van de bevolking deze evenementen niet kan volgen via kosteloze televisie. Artikel 2 van het Evenementenbesluit bepaalt verder ook nog wat daar juist onder wordt verstaan. De principes van artikel 2 van het Evenementenbesluit werden door het decreet van 13 juli 2012 opgenomen in artikel 153 van het Mediadecreet.

Artikel 3 van het Evenementenbesluit bevat een aantal verplichtingen voor televisieomroeporganisaties die exclusieve uitzendrechten op evenementen van de evenementenlijst verwerven. In artikel 3 wordt ook herhaaldelijk verwezen naar artikel 2 van het Evenementenbesluit dat, zoals hierboven werd toegelicht, intussen verplaatst is naar artikel 153 van het Mediadecreet. Om de logische interne samenhang van de evenementenregeling te versterken, wordt met dit artikel de inhoud van artikel 3 van het Evenementenbesluit ook verplaatst naar artikel 153 van het Mediadecreet.

Artikel 5

Dit artikel wijzigt artikel 153 van het Mediadecreet.

Dit artikel past de terminologie aan. De woorden “de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de aanbieders van televisiediensten” worden vervangen door “de televisieomroeporganisaties”.

Artikel 6

Dit artikel voegt een tweede lid toe aan artikel 184 van het Mediadecreet.

Artikel 184 van het Mediadecreet bepaalt vandaag dat een dienstenverdelers die gebruikmaakt van een etheromroepnetwerk (of een entiteit die daar zeggenschap over uitoefent), niet meer dan een derde van de digitale capaciteit van dat netwerk die bestemd is voor het gebruik met dezelfde technologie, exclusief kan verwerven.

Deze beperking werd ingevoegd om te vermijden dat de volledige digitale capaciteit van etheromroepnetwerken door één dienstenverdelers zou worden gemonopoliseerd door deze exclusief te verwerven.

De beperking is te verantwoorden wanneer het gaat over uitzendingen van televisie-omroepprogramma's maar is echter problematisch wanneer het gaat over uitzendingen van radio-omroepprogramma's die vrij te ontvangen zijn door de luisteraars. Wanneer een radio-omroeporganisatie een beroep doet op een aanbieder van een etheromroepnetwerk (netwerkoperator) om zijn omroepprogramma uit te zenden via de digitale frequenties die

de aanbieder van een etheromroepnetwerk verworven heeft, wordt deze laatste conform het decreet een dienstenverdelers. Volgens de huidige bepaling zou deze dienstenverdelers slechts een derde van zijn digitale capaciteit exclusief mogen gebruiken voor de verspreiding van radioprogramma's, wat geenszins de bedoeling kan zijn. Een aanbieder van een etheromroepnetwerk moet de mogelijkheid hebben om – wanneer hij als dienstenverdelers radio-omroepprogramma's (in opdracht) van radio-omroeporganisaties 'vrij' uitzendt – zo veel mogelijk van zijn digitale capaciteit te kunnen benutten voor de verspreiding van zoveel mogelijk radio-omroepprogramma's van radio-omroeporganisaties, ongeacht of dit nu exclusief is of niet. Of het nu exclusief is of niet, maakt immers niets uit gezien de omroepprogramma's vrij te ontvangen zijn.

Met 'vrij' wordt zonder betaling van een abonnementsgeld of free to air bedoeld.

Daarom wordt aan artikel 184 van het Mediadecreet een tweede lid toegevoegd dat verduidelijkt dat de beperking tot een derde exclusief gebruik van digitale capaciteit niet geldt voor het uitzenden van radio-omroepprogramma's.

Artikel 7

Dit artikel heft de artikelen 2 en 3 van het Evenementenbesluit op. De artikelen 2 en 3 van het Evenementenbesluit zijn door artikel 31 van het decreet van 13 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie en door artikel 5 van dit decreet immers opgenomen in artikel 153 van het Mediadecreet.

3. Replik op het advies van de Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Op 19 juli 2013 verleende de Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media zijn advies. Het advies van de Sectorraad Media gaf geen aanleiding tot enige wijziging aan de principieel goedgekeurde tekst.

4. Replik op het advies van de Raad van State

Op 7 oktober 2013 verleende de Raad van State zijn advies 54.086/3.

Een eerste opmerking van de Raad van State handelt over het ontworpen artikel 150/1, §2, 5°, van het Mediadecreet. Volgens de Raad van State gaat de nuance verloren dat de televisieomroeporganisatie het eerst moet zijn begonnen met het aanbieden van mediadiensten in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (en dus niet in een andere lidstaat), terwijl die verduidelijking nochtans voorkomt in artikel 2, derde lid, b), derde zin, van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten.

Daarom werd het ontworpen artikel 150/1, §2, 5°, van het Mediadecreet aangepast, zodat uitdrukkelijk wordt bepaald dat de betrokken televisie-omroeporganisatie het eerst is begonnen met het aanbieden van televisiediensten in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Een tweede opmerking van de Raad van State handelt over het ontworpen artikel 150/1, §3, derde lid, 2°, van het Mediadecreet. Volgens de Raad van State moet dat artikel meer in overeenstemming met de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten worden gebracht. Daarom moeten de woorden "als ze niet gebruikmaakt" in de ontworpen bepaling worden vervangen door de woorden "hoewel ze geen gebruikmaakt".

Het ontworpen artikel 150/1, §3, derde lid, 2°, van het Mediadecreet werd in die zin aangepast.

Een derde opmerking van de Raad van State betreft het ontworpen artikel 150/1, §5, van het Mediadecreet. Volgens de Raad van State komt in dat artikel als voorwaarde voor dat het moet gaan om televisiediensten “die niet rechtstreeks of onrechtstreeks met standaardapparatuur voor de consument door het publiek in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad worden ontvangen”, terwijl de voorwaarde in de richtlijn luidt “die niet (...) in een of meer lidstaten worden ontvangen”. De Raad van State stelt daarom voor om te schrijven “door het publiek in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of elders in de Europese Unie worden ontvangen”.

Het ontworpen artikel 150/1, §5, van het Mediadecreet werd in die zin aangepast.

Een vierde opmerking van de Raad van State heeft betrekking op artikel 6 van het voorontwerp van decreet, dat een tweede lid toevoegt aan artikel 184 van het Mediadecreet. In zijn advies merkt de Raad van State op dat de tekst die aan hem werd voorgelegd zo geïnterpreteerd kan worden dat het voor een dienstenverdelers volstaat om in zijn aanbod een vrij te ontvangen radio-omroepprogramma op te nemen, zodat hij niet meer onderworpen is aan de beperking dat niet meer dan een derde van de digitale capaciteit van dat netwerk die bestemd is voor gebruik met dezelfde technologie exclusief kan worden verworven. Bovendien zou dit op gespannen voet staan met het gelijkheidsbeginsel.

De opmerking van de Raad van State is terecht. De beperking van het verwerven van exclusieve capaciteit is enkel relevant voor een aanbod van televisieprogramma's en mag niet worden omzeild door in dat aanbod ook een radio-omroepprogramma op te nemen. Artikel 6 van het voorontwerp van decreet en de memorie van toelichting werden dan ook aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen,
Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

De VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In deel III, titel IV, hoofdstuk I, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, gewijzigd bij de decreten van 24 juli 2009, 18 december 2009, 8 juli 2011 en 13 juli 2012, wordt voor afdeling I, die afdeling I/1 wordt, een nieuwe afdeling I ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling I. Televisieomroeporganisaties die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap”.

Art. 3. In hetzelfde decreet wordt in afdeling I, ingevoegd bij artikel 2, een artikel 150/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 150/1. §1. Een televisieomroeporganisatie valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap als ze aan een van de onderstaande voorwaarden voldoet:

1. ze is gevestigd in het Nederlandse taalgebied;
2. ze is gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en de activiteiten behoren uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap.

§2. Een televisieomroeporganisatie is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad als ze aan een van de onderstaande voorwaarden voldoet:

1. het hoofdkantoor is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar de redactionele beslissingen worden genomen;
2. een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar het hoofdkantoor is gevestigd, terwijl de redactionele beslissingen worden genomen in een andere lidstaat van de Europese Unie;
3. een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar de redactionele beslissingen worden genomen, terwijl het hoofdkantoor gevestigd is in een andere lidstaat van de Europese Unie;
4. het hoofdkantoor is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt, terwijl de redactionele beslissingen worden genomen in een andere lidstaat van de Europese Unie waar ook een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt;
5. er is geen aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie dat werkt in het Nederlandse taalgebied, in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of in een andere lidstaat van de Europese Unie, maar de televisieomroeporganisatie is begonnen met het aanbieden van televisiediensten in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad overeenkomstig het recht van de Vlaamse Gemeenschap en de televisieomroeporganisatie heeft een duurzame en reële band met de economie van de Vlaamse Gemeenschap;
6. een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar het hoofdkantoor is gevestigd, terwijl de redactionele beslissingen worden genomen in een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie;
7. een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar de redactionele beslissingen worden genomen, terwijl het hoofdkantoor gevestigd is in een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie.

§3. Een televisieomroeporganisatie die niet voldoet aan een van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap als ze aan een van de onderstaande voorwaarden voldoet:

1. ze maakt gebruik van een aarde-satellietverbinding vanuit het Nederlandse taalgebied of van een aarde-satellietverbinding vanuit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die uitsluitend behoort tot de Vlaamse Gemeenschap;
2. ze maakt gebruik van satellietcapaciteit die behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap als ze niet gebruikmaakt van een aarde-satellietverbinding als vermeld in punt 1.

§4. Een televisieomroeporganisatie die niet voldoet aan een van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2 of paragraaf 3, valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap als ze gevestigd is in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad volgens artikel 49 tot en met 55 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

§5. Dit decreet is niet van toepassing op televisiediensten die uitsluitend bestemd zijn voor ontvangst in een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie, en die niet rechtstreeks of onrechtstreeks met standaardapparatuur voor de consument door het publiek in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad worden ontvangen.”.

Art. 4. Aan artikel 153, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, worden een derde en een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Televisieomroeporganisaties die niet voldoen aan de bepalingen van het tweede lid, 1 of 2, en die exclusieve uitzendrechten verwerven om evenementen die worden geacht van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn, uit te zenden in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, kunnen die rechten alleen uitoefenen als ze via gesloten overeenkomsten kunnen waarborgen dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap niet verhinderd wordt die evenementen te volgen op televisie, zoals bepaald in het tweede lid.

Televisieomroeporganisaties die exclusieve uitzendrechten hebben, kunnen sublicenties verlenen tegen redelijke marktprijzen en binnen termijnen die tussen de televisieomroeporganisaties in onderling overleg afgesproken moeten worden, aan televisieomroeporganisaties die voldoen aan de voorwaarden van het tweede lid, 1 en 2. Als geen enkele televisieomroeporganisatie bereid wordt gevonden om onder die voorwaarden sublicenties te nemen, mag de betrokken televisieomroeporganisatie in afwijking van de bepalingen van het tweede lid, alsnog gebruikmaken van de verworven uitzendrechten.”.

Art. 5. In artikel 153, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden “De televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de aanbieders van televisiediensten” vervangen door de woorden “De televisieomroeporganisaties”.

Art. 6. Aan artikel 184 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op de dienstenverdelers die radio-omroepprogramma's aanbieden die vrij te ontvangen zijn door de luisteraars.”.

Art. 7. Artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving worden opgeheven.

Brussel, ...

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen,
Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

Advies Sectorraad Media

19 juli 2013

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het Mediadecreet

Vlaams minister voor Media Ingrid Lieten verzocht de SARC-Sectorraad Media per brief van 9 juli 2013 om advies over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: Mediadecreet).

De Sectorraad Media bracht voorliggend advies uit na een schriftelijke procedure.

ADVIES

Het Mediadecreet moet om volgende redenen worden aangepast:

- Artikel 2 van de Richtlijn Audiovisuele Mediadiensten (hierna: AVMD-richtlijn) wordt omgezet in het mediadecreet. Dat bepaalt welke televisieomroeporganisatie onder de bevoegdheid van een bepaalde lidstaat valt. Deze wijziging volgt na een inbreukprocedure van de Europese Commissie tegen België.
- Artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang (hierna: evenementenbesluit) wordt ingeschreven, om redenen van interne samenhang.
- Aan artikel 184 van het Mediadecreet wordt een tweede lid toegevoegd zodat een aanbieder van een etheromroepnetwerk die via digitale frequenties radio-omroepprogramma's *free to air* gaat uitzenden, niet onderworpen wordt aan de beperking dat hiervoor maar een derde van de digitale capaciteit mag worden gebruikt.

1. Omzetting AVMD-richtlijn

Het Mediadecreet van 27 maart 2009 was in grote mate ingegeven door de vraag naar omzetting van de AVMD-richtlijn. Deze diende tegen december 2009 omgezet te zijn in nationale regelgeving; de Vlaamse Gemeenschap kon al op 6 mei 2009 de omzetting ervan in het Mediadecreet aan de Europese Commissie bezorgen.

De Commissie formuleerde op 29 maart 2011 haar opmerkingen hierbij. Na correspondentie en een ontmoeting tussen beide partijen was de Commissie bereid om de opmerkingen betreffende de artikelen 3, 4, 4(7), 8, 13 en 15 te laten vallen. De Commissie bleef wel bij haar standpunt dat de Vlaamse Gemeenschap artikel 2 van de AVMD-richtlijn niet had omgezet en bezorgde de Vlaamse Gemeenschap hierover een ingebrekestelling op 21 maart 2013. Het is daarom van belang dat het betreffende artikel zo spoedig mogelijk wordt omgezet in het Mediadecreet. De Vlaamse Gemeenschap beschikt in deze over geen enkele vrijheidsgraad.

Het eerste lid van artikel 2 van de AVMD-richtlijn werd al omgezet door artikel 218, §1, eerste zin van het Mediadecreet (missie van de Vlaamse Regulator voor de Media).

De leden 2 tot en met 6 van artikel 2 van de AVMD-richtlijn worden nu ingeschreven in het Mediadecreet. Het artikel bepaalt wanneer een televisieomroeporganisatie onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt. Bepalende elementen voor de rechtsmachtsvraag zijn: de plaats van het hoofdkantoor, de plaats waar redactionele beslissingen worden genomen, de plaats van tewerkstelling van het personeel. Indien deze elementen niet volstaan, wordt gekeken naar de aarde-satellietverbindingen en naar de satellietcapaciteit. Als laatste aanknopingspunt kan worden teruggevallen op de artikelen 49 tot en met 55 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, betreffende het recht van vestiging.

De tabel in de Memorie van Toelichting bij artikel 3 van het voorontwerp van decreet geeft aan hoe de AVMD-richtlijn wordt omgezet in het Mediadecreet. Dit toont aan dat de richtlijn nauwgezet werd omgezet.

De Sectorraad Media adviseert positief aangaande de omzetting van artikel 2 van de AVMD-richtlijn in het Mediadecreet. Het nieuwe artikel 150/1 schept duidelijkheid over het toepassingsgebied van het decreet.

2. Omzetting Evenementenbesluit

De evenementenregeling houdt in dat de Vlaamse Regering een lijst opstelt van evenementen die worden geacht van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn en daarom niet op een exclusieve basis zodanig mogen worden uitgezonden dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap dergelijke evenementen niet via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving op televisie kan volgen. Deze lijst werd per besluit van 28 mei 2004 vastgelegd.

Bij een eerdere wijziging aan het Mediadecreet, van 13 juli 2012, werd het artikel 2 van het Evenementenbesluit omgezet in het artikel 153 van het Mediadecreet.

Nu wordt ook het artikel 3 van het Evenementenbesluit omgezet. Dat artikel bevat een aantal verplichtingen voor televisieomroeporganisaties die exclusieve uitzendrechten op evenementen van de evenementenlijst verwerven. In het artikel wordt ook herhaaldelijk verwezen naar artikel 2 van het besluit, dat dus eerder al in het Mediadecreet werd opgenomen. Men wenst daarom de inhoud van het artikel 3 van het besluit ook in te schrijven in artikel 153 van het Mediadecreet om de logische interne samenhang van de evenementenregeling te versterken.

De Sectorraad Media adviseert positief aangaande de opname van artikel 3 van het Evenementenbesluit in het Mediadecreet, maar vraagt om in de toekomst wijzigingen omtrent eenzelfde omzetting waar mogelijk samen aan te brengen.

3. Toevoeging betreffende radio-omroepprogramma's via digitale frequenties

Aan het artikel 184 van het Mediadecreet wordt een tweede lid toegevoegd. Dat artikel bepaalt dat een dienstenverdelers – hier wordt bedoeld een aanbieder van een etheromroepnetwerk die omroepprogramma's van radio-omroeporganisaties uitzendt via de digitale frequenties die hij heeft verworven – maximaal slechts een derde van zijn digitale capaciteit mag gebruiken om die radio-omroepprogramma's uit te zenden. Deze beperking, die is bedoeld voor wanneer een dienstenverdelers de capaciteit zou gebruiken om exclusief

televisie-omroepprogramma's aan te bieden tegen betaling van abonnementsgeld, is niet te verantwoorden wanneer het gaat over uitzendingen van radio-omroepprogramma's die vrij te ontvangen zijn door de luisteraars, d.i. zonder betaling van een abonnementsgeld of *free to air*.

Daarom wordt aan artikel 184 van het Mediadecreet een tweede lid toegevoegd waardoor de licentiehouders van een etheromroepnetwerk die via digitale frequenties de omroepprogramma's van radio-omroeporganisaties uitzendt die vrij te ontvangen zijn, wordt vrijgesteld van deze beperking.

De Sectorraad Media adviseert positief aangaande de toevoeging aan artikel 184 van het Mediadecreet, waarmee een onnodige beperking wordt opgeheven.

Namens de Sectorraad Media,

Simon Delaere, voorzitter
Hilde Van den Bulck, ondervoorzitter
Hanne Schuermans, secretaris

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 54.086/3
van 7 oktober 2013

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van
27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’

Op 6 september 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 1 oktober 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 oktober 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt er in de eerste plaats toe een antwoord te bieden op de ingebrekestelling vanwege de Europese Unie wegens het niet omzetten van de vestigingscriteria vervat in artikel 2 van de richtlijn audiovisuele mediadiensten² (artikelen 2 en 3 van het ontwerp).

In de tweede plaats worden met de artikelen 4 en 5 van het ontwerp aanpassingen doorgevoerd in verband met de evenementenregeling vervat in artikel 153 van het decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’. De regeling opgenomen in de artikelen 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 ‘houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving’ (hierna: evenementenbesluit) wordt overgebracht naar het decreet van 27 maart 2009 (artikel 4 van het ontwerp) en die artikelen van het evenementenbesluit worden opgeheven (artikel 7 van het ontwerp). Voorts wordt in artikel 153, § 2, van het decreet van 27 maart 2009 de terminologie aangepast (artikel 5 van het ontwerp).

Ten slotte wordt aan artikel 184 van het decreet van 27 maart 2009 een lid toegevoegd zodat de dienstenverdelers die radio-omroepprogramma’s aanbieden die vrij te ontvangen zijn door de luisteraars, niet gebonden zijn door de beperkingen met betrekking tot het verwerven van de digitale capaciteit bedoeld in het eerste lid van dat artikel (artikel 6 van het ontwerp).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

3. Er is voor gekozen om artikel 2 van de richtlijn audiovisuele mediadiensten niet letterlijk over te nemen, maar om de verschillende aanknopingspunten die erin worden opgesomd op te splitsen in verscheidene hypothesen. Die werkwijze is niet per se strijdig met de richtlijn.

4. In vergelijking met de richtlijnbevestiging die wordt omgezet, stelt het ontworpen artikel 150/1 van het decreet van 27 maart 2009 evenwel een aantal problemen.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 ‘betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten’.

4.1. In het ontworpen artikel 150/1, § 2, 5°, van het decreet van 27 maart 2009 gaat de nuance verloren dat de televisieomroeporganisatie “het eerst” moet zijn begonnen met het aanbieden van mediadiensten in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (en dus niet eerst in een andere lidstaat), terwijl die verduidelijking nochtans voorkomt in artikel 2, lid 3, b), derde zin, van de richtlijn audiovisuele mediadiensten. De ontworpen bepaling zal in die zin moeten worden aangevuld.

4.2. Het ontworpen artikel 150/1, § 3, 2°, van het decreet van 27 maart 2009 dient meer in overeenstemming met de richtlijn audiovisuele mediadiensten te worden gebracht. Om dat doel te bereiken, dienen de woorden “als ze niet gebruikmaakt” in de ontworpen bepaling te worden vervangen door de woorden “hoewel ze geen gebruik maakt”

4.3. In het ontworpen artikel 150/1, § 5, van het decreet van 27 maart 2009 komt als voorwaarde voor dat het moet gaan om televisiediensten “die niet rechtstreeks of onrechtstreeks met standaardapparatuur voor de consument door het publiek in *het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad* worden ontvangen”, terwijl de voorwaarde in de richtlijn luidt “die niet (...) in *een of meer lidstaten* worden ontvangen”.

Vermits het om een bepaling gaat waarbij die diensten uit het toepassingsgebied van de regeling worden gesloten en de richtlijn naast de voorwaarde dat het moet gaan om audiovisuele mediadiensten die uitsluitend voor ontvangst in derde landen bestemd zijn, ook de voorwaarde bevat dat ze niet in de Europese Unie te ontvangen mogen zijn, wordt de uitzonderingsregeling in de ontworpen bepaling versmald, hetgeen niet overeenstemt met de draagwijdte van de richtlijn.³ De ontworpen bepaling zal derhalve op de richtlijn afgestemd moeten worden door te schrijven “door het publiek in *het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of elders in de Europese Unie* worden ontvangen”.

Artikel 6

5. Artikel 184 van het decreet van 27 maart 2009 luidt thans als volgt:

“De dienstenverdelers die gebruik maakt van een etheromroepnetwerk of een entiteit die daar zeggenschap over uitoefent, kan niet meer dan een derde van de digitale capaciteit van dat netwerk die bestemd is voor gebruik met dezelfde technologie, exclusief verwerven.”

Artikel 6 van het ontwerp strekt ertoe om aan artikel 184 een lid toe te voegen waarin wordt bepaald dat de beperking niet van toepassing is “op de dienstenverdelers die radio-omroepprogramma’s aanbiedt die vrij te ontvangen zijn door de luisteraars”.

³ Volgens overweging nr. 33 van de preambule van de richtlijn is het land-van-oorsprongbeginsel (“home country control”) een kernpunt van de richtlijn, aangezien het essentieel is voor de totstandbrenging van een interne markt. Niet de lidstaat of de lidstaten waarvoor de diensten bestemd zijn hebben dus controlebevoegdheid, maar uitsluitend de lidstaat vanwaar de audiovisuele mediadiensten worden uitgezonden. De richtlijn is krachtens artikel 2, lid 6, ervan slechts niet van toepassing als het gaat om (1) audiovisuele mediadiensten die uitsluitend bedoeld zijn voor ontvangst in derde landen en (2) die ook effectief niet door het publiek in één of meer EU-lidstaten te ontvangen zijn. Is aan één van die voorwaarden niet voldaan, dan dient het land van oorsprong erop toe te zien dat de audiovisuele mediadiensten uitgezonden door onder zijn bevoegdheid vallende aanbieders van mediadiensten, voldoen aan de regels (artikel 2, lid 1, van de richtlijn).

Volgens de memorie van toelichting is artikel 184 opgenomen in het decreet van 27 maart 2009 “om te vermijden dat de volledige digitale capaciteit van etheromroepnetwerken door één dienstenverdelers zou worden gemonopoliseerd door deze exclusief te verwerven”. In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat die beperking niet zou mogen gelden voor radio-omroepprogramma’s die vrij te ontvangen zijn door de luisteraars.

Vraag is echter of die bedoeling duidelijk genoeg is verwoord in de ontworpen bepaling. Zoals het nieuwe lid is geredigeerd, volstaat het immers dat een dienstenverdelers vrij te ontvangen radio-omroepprogramma’s aanbiedt opdat de beperking niet van toepassing zou zijn. Uit de ontworpen bepaling volgt echter niet dat het moet gaan om een dienstenverdelers die uitsluitend dergelijke radio-omroepprogramma’s aanbiedt, zodat de vrijstelling van de beperking ook lijkt te gelden voor een dienstenverdelers die op twee vrij te ontvangen radio-omroepprogramma’s na, voor het overige niet vrij te ontvangen televisie-omroepprogramma’s aanbiedt. In dat opzicht lijkt de regeling niet te sporen met het uitgangspunt dat de stellers voor ogen hebben en staat ze ook op gespannen voet met het gelijkheidsbeginsel, zodat een aanpassing zich opdringt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

De VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In deel III, titel IV, hoofdstuk I, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, gewijzigd bij de decreten van 24 juli 2009, 18 december 2009, 8 juli 2011 en 13 juli 2012, wordt voor afdeling I, die afdeling I/1 wordt, een nieuwe afdeling I ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling I. Televisieomroeporganisaties die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap”.

Art. 3. In hetzelfde decreet wordt in afdeling I, ingevoegd bij artikel 2, een artikel 150/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 150/1. §1. Een televisieomroeporganisatie valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap als ze aan een van de onderstaande voorwaarden voldoet:

- 1° ze is gevestigd in het Nederlandse taalgebied;
- 2° ze is gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en de activiteiten behoren uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap.

§2. Een televisieomroeporganisatie is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad als ze aan een van de onderstaande voorwaarden voldoet:

- 1° het hoofdkantoor is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar de redactionele beslissingen worden genomen;
- 2° een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar het hoofdkantoor is gevestigd, terwijl de redactionele beslissingen worden genomen in een andere lidstaat van de Europese Unie;
- 3° een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar de redactionele beslissingen worden genomen, terwijl het hoofdkantoor gevestigd is in een andere lidstaat van de Europese Unie;
- 4° het hoofdkantoor is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt, terwijl de redactionele beslissingen worden genomen in een andere lidstaat van de Europese Unie, waar ook een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt;

- 5° er is geen aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie dat werkt in het Nederlandse taalgebied, in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of in een andere lidstaat van de Europese Unie, maar de televisieomroeporganisatie is het eerst begonnen met het aanbieden van televisiediensten in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad overeenkomstig het recht van de Vlaamse Gemeenschap en de televisieomroeporganisatie heeft een duurzame en reële band met de economie van de Vlaamse Gemeenschap;
- 6° een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar het hoofdkantoor is gevestigd, terwijl de redactionele beslissingen worden genomen in een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie;
- 7° een aanzienlijk deel van het personeel van de televisieomroeporganisatie werkt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar de redactionele beslissingen worden genomen, terwijl het hoofdkantoor gevestigd is in een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie.

§3. Een televisieomroeporganisatie die niet voldoet aan een van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap als ze aan een van de onderstaande voorwaarden voldoet:

- 1° ze maakt gebruik van een aarde-satellietverbinding vanuit het Nederlandse taalgebied of van een aarde-satellietverbinding vanuit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die uitsluitend behoort tot de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° ze maakt gebruik van satellietcapaciteit die behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap hoewel ze geen gebruikmaakt van een aarde-satellietverbinding als vermeld in punt 1°.

§4. Een televisieomroeporganisatie die niet voldoet aan een van de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2 of paragraaf 3, valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap als ze gevestigd is in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad volgens artikel 49 tot en met 55 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

§5. Dit decreet is niet van toepassing op televisiediensten die uitsluitend bestemd zijn voor ontvangst in een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie, en die niet rechtstreeks of onrechtstreeks met standaardapparatuur voor de consument door het publiek in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of elders in de Europese Unie worden ontvangen.”.

Art. 4. Aan artikel 153, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, worden een derde en een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Televisieomroeporganisaties die niet voldoen aan de bepalingen van het tweede lid, 1° of 2°, en die exclusieve uitzendrechten verwerven om evenementen die worden geacht van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn, uit te zenden in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, kunnen die rechten alleen uitoefenen als ze via gesloten overeenkomsten kunnen waarborgen dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap niet verhinderd wordt die evenementen te volgen op televisie, zoals bepaald in het tweede lid.

Televisieomroeporganisaties die exclusieve uitzendrechten hebben, kunnen sublicenties verlenen tegen redelijke marktprijzen en binnen termijnen die tussen de televisieomroeporganisaties in onderling overleg afgesproken moeten worden aan televisieomroeporganisaties die voldoen aan de voorwaarden van het tweede lid, 1° en 2°. Als geen enkele televisieomroeporganisatie bereid wordt gevonden om onder die voorwaarden sublicenties

te nemen, mag de betrokken televisieomroeporganisatie in afwijking van de bepalingen van het tweede lid, alsnog gebruikmaken van de verworven uitzendrechten.”.

Art. 5. In artikel 153, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden “De televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap en de aanbieders van televisiediensten” vervangen door de woorden “De televisieomroeporganisaties”.

Art. 6. Aan artikel 184 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De beperking waarvan sprake in het eerste lid is niet van toepassing op de digitale capaciteit van dat netwerk die bestemd is voor het aanbod van vrij te ontvangen radio-omroepprogramma’s.”.

Art. 7. Artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving worden opgeheven.

Brussel, 18 oktober 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en
Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN